

**ПРАВИЛНИК О РАЧУНОВОДСТВЕНИМ ПОЛИТИКАМА
ИНСТИТУТА ЗА НУКЛЕАРНЕ НАУКЕ „ВИНЧА“**

- фебруар 2018. године -

ИНСТИТУТ ЗА НУКЛЕАРНЕ НАУКЕ „ВИНЧА“

Дел. број:1135/1

Датум:26.02.2018. године

На основу члана 38. Статута Института “Винча” (у даљем тексту: Статут), члана 2. став 1. тачка 13. и члана 7. Закона о рачуноводству (“Сл.гласник РС” бр. 62/13), Директор Института за нуклеарне науке “Винча”, дана 26.02.2018. године, доноси

ПРАВИЛНИК О РАЧУНОВОДСТВЕНИМ ПОЛИТИКАМА

ИНСТИТУТА ЗА НУКЛЕАРНЕ НАУКЕ „ВИНЧА“

Члан 1.

Рачуноводствене политике су посебна начела, основи, конвенције, правила и пракса које је усвојило друштво за припремање и приказивање финансијских извештаја у складу са: Концептуалним оквиром за финансијско извештавање (у даљем тексту:Оквир), Међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту:МРС) и Међународним стандардима финансијског извештавања (даље: МСФИ) објављеним у "Сл.гласнику РС", бр.35/2014.

Усвојене рачуноводствене политике односе се на признавање, укидање признавања, мерење и процењивање средстава, обавеза, прихода и расхода Друштва.

I ОПШТИ УСЛОВИ ЗА ПРИЗНАВАЊЕ ЕЛЕМЕНАТА ФИНАНСИЈСКИХ ИЗВЕШТАЈА

Дефиниција елемената финансијских извештаја

Члан 2.

У складу са Оквиром:

а) имовина је ресурс који је контролисан од стране Института “Винча” као резултат прошлих догађаја и од кога се очекује приливбудућих економских користи.

б) обавеза је садашња обавеза Института “Винча” заснована на прошлим догађајима, за чије се измирење очекује да ће резултирати у одливу ресурса из Института “Винча” који садрже економске користи.

ц) капитал је резидуално учешће у имовини Института “Винча” након одузимања свих његових обавеза.

д) приходи су повећања економских користи током обрачунског периода у облику прилива или повећања имовине или смањења обавеза, која имају за резултат пораст капитала који не представља пораст по основу доприноса власника капитала.

е) расходи су смањења економских користи током обрачунског периода у облику одлива или смањења имовине или настанка обавеза, која имају за резултат смањење капитала који не представља смањење по основу расподеле власницима капитала.

Признавање елемената финансијских извештаја

Члан 3.

Имовина се признаје у билансу стања:

- а) када је прилив будућих економских користи у Институту “Винча” вероватан, и
- б) када има цену коштања или вредност која се може поуздано одмерити.

Обавеза се признаје у билансу стања:

- а) када је вероватно да ће одлив ресурса који садрже економске користи бити последица измирења садашње обавезе и
- б) када се износ по коме ће се измирење извршити може поуздано одмерити.

Приход се признаје у билансу успеха када настане повећање будућих економских користи, повезано са повећањем имовине или смањењем обавеза и које може поуздано да се одмери.

Расход се признаје у билансу успеха када настане смањење будућих економских користи, повезано са смањењем имовине или повећањем обавеза, и које може поуздано да се одмери. Расходи се признају у билансу успеха на основу директне повезаности између насталих трошкова и реализације одређених ставки прихода.

II ВРЕДНОВАЊЕ ИМОВИНЕ, ОБАВЕЗА, ПРИХОДА И РАСХОДА

Нематеријална имовина

Члан 4.

Нематеријална имовина се признаје као имовина само ако су задовољени следећи услови:

- 1) ако је вероватно да ће се будуће економске користи повезане са том имовином приливати у правно лице,
- 2) ако се набавна вредност/цена коштања може поуздано одмерити,
- 3) ако се може идентификовати, односној препознатљива је.

Нематеријална улагања су иницијално призната по набавној вредности. Набавну вредност нематеријалне имовине чине:

- а) набавна цена, укључујући увозне царине и порезе по основу промета који се не рефундира, након одбитка трговинских попушта и рабата, и
- б) сви директно приписиви трошкови припреме имовине за намењену употребу. Директно приписиви трошкови који се могу капитализовати су:

- трошкови примања запослених насталих директно у процесу довођења имовине у радно стање;
- професионалне накнаде настале директно у процесу довођења имовине у радно стање;
- трошкови тестирања правилног функционисања имовине.

Примери издатака који не чине део набавне вредности нематеријалне имовине, већ терете расход периода су:

- трошкови увођења новог производа или услуге (укључујући трошкове рекламирања и промовисања),
- трошкови вођења послова на новој локацији или са новом групом купаца (укључујући трошкове обуке особља) и
- административни и други општи режијски трошкови.

Интерно генерисани гудвил као и интерно генерисани заштитни знакови, импресуми, издавачки наслови, листе купаца и ставке сличне садржине се не признају као нематеријална имовина. Овакве ставке се признају као расход периода.

Накнадно вредновање нематеријалних улагања врши се по набавној вредности умањеној за исправку вредности и евентуалне кумулиране губитке по основу обезвређења.

Нематеријална улагања отписују се применом пропорционалне методе у периоду коришћења у складу са опредељеним корисним веком трајања који не може бити краћи од две године, осим улагања чије је време коришћења утврђено уговором када се отписивање врше у роковима предвиђеним уговором.

Добици и губици који проистичу из расходовања или продаје нематеријалних улагања, признају се у билансу успеха периода када је нематеријално улагање расходовано, односно продато, и то у висини разлике између новчаног прилива и књиговодствене вредности средства.

Ако се нематеријална имовина стиче у пословној комбинацији, набавна вредност нематеријалне имовине је њена фер вредност на датум стицања.

Ако се нематеријална имовина стиче помоћу државног давања, набавна вредност нематеријалне имовине је њена фер вредност на датум када је давање добијено.

Нематеријална имовина у припреми не подлеже обрачуну амортизације.

Накнадно мерење нематеријалне имовине врши се по набавној вредности умањеној за акумулирану амортизацију и све акумулиране губитке због умањења вредности.

На крају сваког извештајног периода Институт “Винча” процењује да ли постоје било какве назнаке да је вредност нематеријалне имовине умањена. Ако постоје такве назнаке, процењује се надокнадиви износ у случају када је он мањи од књиговодствене вредности, друштво треба да смањи књиговодствену вредност на надокнадиви износ, уз признавање губитка због умањења вредности.

Некретнине, постројења и опрема

Члан 5.

Некретнине, постројења и опрема су материјална средства која:

- а) се држе за коришћење у производњи производа или испоруци добара или услуга, за изнајмљивање другима или за административне сврхе, и
- б) за које се очекује да ће се користити дуже од једног обрачунског периода.

Ставке некретнина, постројења и опреме, које испуњавају услове да буду признате као средство, одмеравају се приликом почетног признавања по својој набавној вредности односно, цени коштања.

Набавну вредност некретнина, постројења и опреме чине:

- а) куповна цена, укључујући накнаде за правне и посредничке услуге, увозне таксе и порезе који се не могу рефундирати, након одузимања трговачких попушта и рабата,
- б) сви трошкови који се могу директно приписати довођењу средства на локацију и у стање које је неопходно да би средство могло функционисати, на начин на који то очекује руководство (трошкови припреме локације, почетне испоруке и манипулисања, инсталације и састављања, као и тестирања функционалности),
- ц) иницијална процена трошкова демонтаже, уклањања средства и обнове подручја на којем је средство лоцирано,
- д) професионалне накнаде.

Добици или губици који се јављају приликом продаје или расходовања некретнина и опреме, признају се у корист или на терет извештаја о укупном резултату, у оквиру осталих пословних прихода или осталих пословних расхода.

На крају сваког извештајног периода процењује се да ли постоје било какве назнаке да је вредност некретнина, постројења и опреме умањена. Након почетног признавања, средства из става 1. овог члана, вреднују се по ревалоризованом износу, који представља њихову фер вредност на датум ревалоризације (датум процене), умањену за накнадну кумулирану исправку вредности по основу амортизације и накнадне акумулиране губитке због обезвређења. Ревалоризовани износи се заснивају на петогодишњим проценама, које врше квалификовани проценитељи.

Када услед ревалоризације дође до повећања садашње вредности средстава, позитиван учинак исказује се у корист ревалоризационих резерви. Позитиван учинак ревалоризације признаје се као приход до износа који је једнак негативном учинку ревалоризације признатом као расходу ранијим годинама. Када се исказани износ некретнина, постројења и опреме смањи као резултат ревалоризације, смањење се исказује као смањење раније формираних ревалоризационих резерви, осим у случају да износ смањења премашује раније формиране ревалоризационе резерве, када се признаје као расход.

Накнадни издаци који се односи на некретнину, постројење и опрему након његове набавке или завршетка, увећава вредност средства ако испуњава услове да се призна као

стално средство. Накнадни издатак који не задовољава претходне услове исказује се као трошак пословања у периоду у којем је настао.

Накнадно улагање које испуњава услове да буде капитализовано, повећаће вредност основног средства уз истовремено искњижавање вредности замењеног дела, чија се вредност утврђује као сразмерни део учешћа у вредности средства у које се улаже.

Трошкови редовног сервисирања и одржавања некретнина, постројења и опреме признају се као расход периода када су ти трошкови настали.

Отписивање некретнина, постројења и опреме врши се применом пропорционалне методе којом се вредност средстава у потпуности отписује током процењеног корисног века употребе.

Стопе амортизације за групе некретнина, постројења и опреме су:

Опис	Стопе амортизације (у распону од - до)
НЕКРЕТНИНЕ	
1. Грађевински објекти	1,50 -10 %
ОПРЕМА	
1. Производна и лабораторијска опрема	5-20 %
2. Транспортна средства	
2.1. Аутомобили	10-20 %
2.2. Аутобуси	5-15 %
2.3. Радне машине	10-30 %
3. Рачунарска опрема	10-30 %
4. Намештај	5-20 %
5. Опрема за истраживање (научна опрема укључујући кобалт)	5-20 %
6. Остала опрема	5-20 %

Обрачун амортизације некретнина, постројења и опреме почиње од 1-ог у наредном месецу када се ова средства ставе у употребу.

Земљиште, дела ликовне, вајарске, филмске и друге уметности, музејске вредности, књиге у библиотекама и некретнине, постројења и опрема у припреми не подлежу обрачуну амортизације.

У складу са рачуноводственим политикама Институт “Винча” дефинише критеријум на основу којег се одређује, односно на који начин се врши класификација ставки на основна средства и залихе. Наведени критеријум се утврђује у висини од 50.000,00 динара појединачне набавне вредности, са роком коришћења дужим од једног обрачунског периода.

Ставке са набавном вредности нижом од износа дефинисаним у претходном ставу ове тачке могу се груписати и постати средство веће вредности (опрема) које се као такво

отписује у предвиђеном веку трајања. Критеријум за груписање ставки је функционалност појединачних елемената.

Инвестиционе некретнине

Члан 6.

Инвестициона некретнина је некретнина (земљиште или објекат или део објекта или обоје) коју Институт “Винча” држи у циљу остваривања прихода од закупнине или пораста вредности капитала или и једног и другог.

Инвестиционе некретнине се почетно признају по набавној вредности, односној цени коштања. Трошкови трансакције се укључују у почетно признату вредност. Набавна вредност инвестиционе некретнине обухвата њену куповну цену и све директно приписиве издатке, попут накнада за правне и посредничке услуге, таксе за пренос имовине и остали трошкови трансакција.

Након почетног признавања, инвестиционе некретнине се исказују по фер вредности, умањену за накнадну кумулирану исправку вредности по основу амортизације и накнадне акумулиране губитке због обезвређења.

Пренос на инвестиционе некретнине или са њих врши се онда и само онда када дође до промене у намени, доказане следећим чињеницама:

(а) почетком коришћења некретнине од стране власника, за пренос са инвестиционе некретнине на некретнине које користи власник;

(б) почетком капиталног накнадног издатка у некретнину у циљу њене продаје - за пренос са инвестиционе некретнине на залихе;

(ц) престанком коришћења некретнине од стране власника, за пренос са некретнине коју користи власник (грађевинских објеката) на инвестиционе некретнине, или

Инвестиционе некретнине престају да се признају по отуђењу или када се инвестициона некретнина трајно повуче из употребе и не очекују се никакве будуће економске користи од његовог отуђења.

Залихе

Члан 7.

Залихе су средства:

а) која се држе ради продаје у уобичајеном току пословања,

б) у процесу производње за такву продају или

ц) у облику основног и помоћног материјала који се троши у производном процесу или приликом пружања услуга.

Почетно признавање залиха врши се по набавној вредност која обухвата фактурну цену, увозне царине, друге дажбине и трошкове превоза, манипулативне и друге трошкове који

се могу директно приписати стицању готових производа, материјала и услуга. Трговачки попусти, рабати и друге сличне ставке се одузимају при одређивању трошкова набавке.

Залихе се накнадно вреднују по набавној вредности/цени коштања односно нето продајној вредности умањене за трошкове довршења и продаје, ако је нижа.

Вредност утрошених залиха се утврђује методом просечне пондерисане цене.

Залихе ситног инвентара

Ситан инвентор има користан век трајања мањи од годину дана. Залихе ситног инвентара које се набављају од добављача мере се по набавној вредности или по нето продајној вредности, ако је нижа. Набавну вредност или цену коштања залиха чине сви трошкови набавке и други трошкови настали довођењем залиха на њихово садашње место и стање.

Стављањем у употребу ситног инвентара отписује се 100% његове вредности.

Залихе материјала и робе

Залихе материјала и робе мере се по набавној вредности или по нето продајној вредности, ако је нижа. Набавну вредност чини фактурна цена добављача, увозне дажбине и други порези (осим оних које друштво може накнадно да поврати од пореских власти као што је ПДВ који се може одбити као претходни порез), трошкови превоза, манипулативни трошкови и други трошкови који се могу директно приписати стицању залиха материјала и робе. Попуст, рабати и друге сличне ставке одузимају се при утврђивању трошкова набавке робе.

Нето продајна вредност представља процењену продајну вредност умањену за процењене трошкове продаје. Процењени трошкови продаје залиха, за потребе свођења ових залиха на нето продајну вредност, утврђују се на бази искуственог вишегодишњег учешћа ових трошкова у приходима од продаје робе. Утврђивање нето продајне вредности врши се за сваку ставку залиха материјала и робе посебно.

Обрачун излаза (продаје) залиха материјала и робе врши се по методи пондерисане просечне цене. Утврђивање пондерисане просечне цене робе врши се после сваког улаза залиха.

Вредност залиха може постати ненадокнадива ако су те залихе оштећене, ако су постале делимично или употпуности застареле или ако су им продајне цене опале. Материјал и други облици залиха који се троше у циљу производње не свде се испод набавне цене ако се очекује да ће производи у циљу чије производње се они троше бити продати по цени која ће бити једнака или већа у односу на њихову набавну вредност. У супротном, вредност таквих залиха се своди на њихову нето оствариву вредност.

Залихе недовршене производње и готових производа

Залихе недовршене производње и готових производа мере се по цени коштања или по нето продајној вредности, ако је нижа. Нето продајна вредност је процењена продајна цена у току редовног пословања умањена за процењене трошкове довршавања производње и трошкове продаје.

Цена коштања готових производа и недовршене производње обухвата утрошене сировине, директну радну снагу и остале директне трошкове.

Инди­рект­ни трош­ко­ви се при­зна­ју у це­ни ко­шта­ња го­то­во­г про­из­во­да и не­до­вр­ше­не про­из­вод­ње у из­но­су од­ре­ђе­ном по сле­де­ћем кључу:

КЈБУЧ = Укуп­ни ре­жи­јски трош­ко­ви : Укуп­ни трош­ко­ви ма­те­ри­јала из­ра­де

При­ме­ри трош­ко­ва ко­ји се не ук­ључу­ју у на­бав­ну вред­ност/це­ну ко­шта­ња за­ли­ха и при­зна­ју се као рас­ход пе­ри­о­да у ком су на­ста­ли су:

- а) изу­ет­но ви­со­ки из­но­си у­тро­ше­но­г ма­те­ри­јала, ра­да или дру­ги про­из­вод­ни трош­ко­ви,
- б) трош­ко­ви скла­ди­ште­ња, осим ако су ти трош­ко­ви не­оп­ход­ни у про­из­вод­ном про­це­су пре сле­де­ће фа­зе про­из­вод­ње,
- ц) оп­шти ад­ми­ни­стра­тив­ни трош­ко­ви ко­ји не до­при­но­се до­во­ђе­њу за­ли­ха на са­даш­њу ло­ка­ци­ју и у са­даш­ње ста­ње, и
- д) трош­ко­ви про­да­је.

Финансијска средства

Зајмови и потраживања

Члан 8.

У би­лан­су ста­ња Ин­сти­ту­та “Вин­ча” ова ка­те­го­ри­ја фи­нан­си­јских сред­ста­ва обух­ва­та: по­тра­жи­ва­ња од ку­па­ца и дру­га по­тра­жи­ва­ња из по­сло­ва­ња, да­те крат­ко­ро­чне по­зај­ми­це прав­ним ли­ци­ма, да­те стам­бе­не кре­ди­те за­по­сле­ни­ма и хар­ти­је од вред­но­сти.

По­тра­жи­ва­ња од ку­па­ца се при­зна­је по не­дис­кон­то­ван­ом из­но­су го­то­вин­ско­г по­тра­жи­ва­ња од­но­сно по фак­тур­ној вред­но­сти у­ма­ње­ној за ис­прав­ку вред­но­сти об­ез­вре­ђе­них по­тра­жи­ва­ња.

Ако се вред­ност у фак­ту­ри ис­ка­зу­је у стра­ној ва­лу­ти, вр­ши се прерачу­на­ва­ње у из­веш­тај­ну ва­лу­ту по сред­њем курсу Нар­од­не Бан­ке Ср­би­је ва­же­ћем на дан трансак­ци­је. Про­ме­не де­виз­но­г курса од да­ту­ма трансак­ци­је до да­ту­ма на­пла­те по­тра­жи­ва­ња ис­ка­зу­ју се као курс­не раз­ли­ке у корист фи­нан­си­јских при­хо­да или на терет фи­нан­си­јских рас­хо­да. По­тра­жи­ва­ња ис­ка­за­на у стра­ној ва­лу­ти на дан би­лан­са прерачу­на­ва­ју се пре­ма ва­же­ћем сред­њем курсу Нар­од­не Бан­ке Ср­би­је, а курс­не раз­ли­ке при­зна­ју се као фи­нан­си­јски при­хо­ди и рас­хо­ди.

Дуж­нич­ки ин­стру­мен­ти (по­тра­жи­ва­ња по ос­но­ву ме­ни­ца и зај­мо­ва) класифи­ко­ва­ни као крат­ко­ро­чна сред­ства тре­ба да се од­ме­ра­ва­ју по не­дис­кон­то­ван­ом из­но­су го­то­вине или дру­ге на­кна­де за ко­ју се оче­ку­је да бу­де пла­ћена или прим­љена у­ма­ње­но за евенту­ал­но об­ез­вре­ђе­ње.

Ин­сти­ту­т “Вин­ча” ће на ос­но­ву ово­г Правил­ни­ка, а у ци­љу ње­го­ве аде­кват­не при­ме­не до­не­ти по­себ­не про­це­ду­ре ко­је ће у се­би са­др­жа­ти кри­те­ри­јуме (ин­ди­ка­то­ре) на ос­но­ву ко­јих ће се:

- вр­ши­ти про­це­на на­пла­тивости по­тра­жи­ва­ња са ос­вр­том на пра­ће­ње ста­ту­са по­тра­жи­ва­ња на­кон да­на би­лан­са у скла­ду са МРС 10 – Нак­над­ни до­га­ђа­ји,
- сп­ро­во­ди­ти по­ступ­ци за на­пла­ту и/или от­пис по­тра­жи­ва­ња од ку­па­ца ко­ји ка­сне у из­вр­ше­њу сво­јих обавеза,

- признавати потраживања од запослених за настале мањкове, штету и сл., као и поступке које ће Институт “Винча” спроводити у случају да запослени касни са измиривањем својих обавеза.

Финансијске обавезе

Члан 9.

Институт “Винча” признаје финансијске обавезе у свом билансу стања само онда када оно постане једна од уговорних страна у финансијском инструменту. Финансијска обавеза престаје да се признаје када Институт “Винча” испуни обавезу или када је обавеза плаћања предвиђена уговором укинута или истекла.

Финансијске обавезе се иницијално признају по фер вредности, увећаној за директно приписиве трошкове трансакција. Изузетно од општег правила почетног признавања финансијских обавеза, краткорочне бескаматне обавезе код којих је ефекат дисконтовања нематеријалан, иницијално се признају по оригиналној фактурној вредности.

Финансијске обавезе Института “Винча” укључују обавезе према добављачима и остале обавезе из пословања као и примљене кредите од банака.

Обавезе према добављачима и остале краткорочне обавезе из пословања накнадно се вреднују по номиналној (фактурној) вредности.

Примљени кредити од банака се првобитно признају у износима примљених средстава, а након тога се исказују по амортизованој вредности уз примену уговорене каматне стопе.

Обавеза је текућа уколико се очекује да буде измирена у редовном току пословног циклуса Института “Винча”, односно у периоду до 12 месеци након датума извештавања. Свеостале обавезе се класификују као дугорочне.

Међусобно пребијање финансијских инструмената

Члан 10.

Финансијска средства и финансијске обавезе се пребијају, а разлика између њихових сума се признаје у билансу стања, само ако постоји законом омогућено право да се изврши пребијање признатих износа и постоји намера да се исплата изврши по нето основу, или да се истовремено прода средство и измири обавеза.

Свако појединачно пребијање финансијских инструмената биће вршено на основу посебне одлуке коју доноси директор Института.

Готовина и готовински еквиваленти

Члан 11.

Под готовином и готовинским еквивалентима се у билансу стања Института “Винча” подразумевају:

1. готовина у благајни,

2. средства по виђењу која се држе на рачунима банака,
3. орочена средства на рачунима банака до 90 дана,
4. остала непоменута новчана средства – банкарске гаранције, новчана средства код банака на основу платних картица и др.

Новчана средства се вреднују по њиховој номиналној вредности. Уколико је реч о новчаним средствима у страниој валути она се вреднују по званичном средњем курсу валуте објављеном од стране Народне банке Србије.

Прекорачења по текућем рачуну на дан састављања финансијских извештаја укључују се у обавезе по кредитима у оквиру краткорочних финансијских обавеза.

Резервисања

Члан 12.

Резервисање је обавеза са неизвесним роком доспећа или износом.

Резервисања се признају у износима који представљају најбољу процену издатака захтеваних да се измири садашња обавеза на датум биланса стања. Трошак резервисања се признаје у расходима периода.

Резервисања се признају и врше када:

- Институт “Винча” има садашњу обавезу (законску или изведену) као последицу прошлог догађаја,
- је вероватно да ће одлив ресурса који представљају економске користи бити захтеван да се измири обавеза, и
- може да се направи поуздана процена износа обавезе.

Уколико наведени услови нису испуњени, резервисање неће бити признато.

Тамо где је учинак временске вредности новца значајан, износ резервисања представља садашњу вредност издатака за које се очекује да ће бити потребни за измирење обавезе у будућности. Због временске вредности новца, резервисања у вези са одливима готовине који настају одмах после дана биланса стања штетнија су од оних где одливи готовине у истом износу настају касније. Резервисања се, дакле, дисконтују, тамо где је учинак значајан.

Износ резервисања се утврђује разумном проценом руководства о очекиваним одливима економских користи из Института “Винча” у будућности или проценама овлашћеног актуара у вези обрачуна дугорочних резервисања за отпремнине и јубиларне награде.

Обавезе по основу плаћања јубиларних награда и отпремнина за одлазак у пензију се исказују по садашњој вредности будућних плаћања по том основу, уколико је обрачунат износ тих обавеза материјално значајан. Ако обрачунати износ није материјално значајан, исплате по овом основу терете трошкове периода у коме су извршене.

Резервисања за судске спорове формирају се у износу који одговара најбољој процени руководства Института“Винча” у погледу издатака који ће настати да се такве обавезе измире.

Резервисања се поново разматрају на сваки датум биланса стања и коригују ради одражавања најбоље текуће процене. Резервисање се користи само за издатке за које је резервисање првобитно било признато.

Када више није вероватно да ће одлив ресурса који представљају економске користи бити захтеван, резервисање се укида у корист прихода биланса успеха текуће године.

Резервисања се не признају за будуће пословне губитке.

Примања запослених

Члан 13.

Доприноси за обавезно социјално осигурање

У складу са прописима који се примењују у Републици Србији, Институт“Винча” је у обавези да плаћа доприносе државним фондовима којима се обезбеђује социјална сигурност запослених. Ове обавезе укључују доприносе на терет запослених и на терет послодавца у износима обрачунатим по стопама прописаним релевантним законским прописима. Институт“Винча” је такође, у обавези, да од бруто зарада запослених обустави доприносе и да их, у име запослених, уплати тим фондовима. Када су доприноси једном уплаћени, Институт “Винча” нема никаквих даљих обавеза у погледу плаћања. Доприноси на терет послодавца и на терет запосленог се књиже на терет расхода периода на који се односе.

Отпремнине и јубиларне награде

Институт“Винча”обезбеђује отпремнине приликом одласка у пензију и јубиларне награде. Право на ове накнаде је обично условљено остајањем запосленог лица у служби до старосне границе одређене за пензионисање и до остварења минималног радног стажа. Очекивани трошкови за поменуте накнаде се акумулирају током периода трајања запослења.

Обавезе по основу отпремнина приликом одласка у пензију и по основу јубиларних награда се процењују на годишњем нивоу.

Текући порез

Члан 14.

Порез на добитак се обрачунава и плаћа у складу са одредбама Закона о порезу на добит правних лица и релевантним подзаконским актима.

Порески прописи у Републици Србији не дозвољавају да се порески губици из текућег периода искористе као основа за повраћај пореза плаћеног у одређеном претходном периоду. Губици из текућег периода могу се пренети на рачун добити утврђене у годишњем пореском билансу из будућих обрачунских периода, али не дуже од пет година.

Обрачунати текући порез се признаје као обавеза у обрачунском периоду на који се исти односи.

Одложени порези

Члан 15.

Одложени порез на добитак се обрачунава за све привремене разлике између пореске основе имовине и обавеза и њихове књиговодствене вредности. Важеће пореске стопе на дан извештавања или пореске стопе које су након тог дана ступиле на снагу, користе се за обрачун износа одложеног пореза.

Одложене пореске обавезе признају се за све опорезиве привремене разлике. Одложена пореска средства признају се за одбитне привремене разлике и за ефекте пренетог губитка и неискоришћених пореских кредита из претходних периода до нивоа до којег је вероватно да ће постојати будући опорезиви добици на терет којих се одложена пореска средства могу искористити.

Одложена пореска средства су износи пореза на добитак надокнадиви у будућим периодима који се односе на:

- одбитне привремене разлике,
- неискоришћене пореске губитке пренете на наредни период, и
- неискоришћени порески кредит пренет на наредни период.

У свему осталом што се односи на одложене порезе, пореске обавезе и одложена пореска средства Институт “Винча” ће у потпуности примењивати одговарајући међународни рачуноводствени стандард (МРС 12 – Порези на добитак).

Одложена пореска средства се признају на све неискоришћене пореске кредите до мере до које је извесно да је ниво очекиваних будућих опорезивих добитака довољан да се неискоришћени порески кредити могу искористити.

Опорезиве привремене разлике које настају као последица разлике амортизације по рачуноводственим и пореским прописима признају се као одложено пореско средство.

Државна давања и државна помоћ

Члан 16.

Државна давања и помоћ могу бити у облику:

- државна помоћ су мере предузете од стране државе с намером да пружи економску корист специфичну за Институт “Винча” ако испуњава одређене критеријуме,
- државна давања представљају помоћ државе у облику преноса ресурса Институту “Винча” по основу испуњених извесних услова у прошлости или будућности који се односе на пословне активности друштва,
- давања повезана са средствима су државна давања за која је примарни услов да Институт “Винча” које има право да прими давање треба да набави, изгради или на други начин прибави дугорочна средства Могу бити приписани и секундарни услови који

ограничавају врсту или локацију средстава или периоде у току којих средства треба прибавити или поседовати,

- давања повезана са приходима су друга државна давања, осим давања повезаних са средствима.

Државна давања, укључујући немонетарна давања по фер вредности не признају се све док не постоји оправдана увереност:

- да ће се Институт “Винча” придржавати услова повезаних са давањима и

- да ће давање бити примљено.

Државно давање се признаје на систематској основи у билансу успеха током периода у којима Институт “Винча” признаје као расход повезане трошкове које треба покрити из тог давања.

Државно давање које се прима као надокнада за настале расходе или губитке или у сврху пружања директне финансијске подршке Институту “Винча” са којом нису повезани будући трошкови се признаје у билансу успеха периода у којем се прима.

Државна давања повезана са средствима, укључујући немонетарна давања по фер вредности, исказују се у билансу стања као одложени приход по основу давања који се на систематској основи признаје у билансу успеха током века трајања средства.

Давања повезана са приходима се признају у оквиру осталих приходау билансу успеха.

Приходи

Члан 17.

Институт “Винча” признаје приход када се износ прихода може поуздано измерити и када је вероватно да ће у будућности Институт “Винча” имати прилив економских користи. Приход се признаје у висини фер вредности примљеног износа или потраживања по основу продаје роба и услуга у току нормалног пословања Института “Винча”. Приход се исказује без ПДВ-а, повраћаја робе, рабата и попушта.

Приход од продаје робе

Приход од продаје робе се признаје када су сви следећи услови задовољени:

- Институт “Винча” је на купца пренело значајне ризике и користи од власништва над робом,

- Институт “Винча” не задржава учешће у управљању продатом робом у мери која се уобичајено повезује са власништвом, нити задржава контролу над продатом робом,

- износ прихода се може поуздано мерити,

- вероватан је прилив економских користи везаних за ту трансакцију у Институт “Винча”,
и

- трошкови који су настали или трошкови који ће настати у датој трансакцији могу се поуздано измерити.

Приход од продаје услуга

Када се резултат неке трансакције која укључује пружање услуга може поуздано измерити, приход повезан са том трансакцијом се признаје према степену довршености те трансакције на крају извештајног периода (метод процента довршености). Исход трансакције се може поуздано проценити када су задовољени сви од следећих услова:

- износ прихода се може поуздано измерити,
- вероватно је да ће се економске користи повезане са том трансакцијом улисти у Институт “Винча”,
- степен довршености трансакције на крају извештајног периода се може поуздано одмерити,
- трошкови настали поводом те трансакције и трошкови завршавања трансакције се могу поуздано измерити.

Када се резултат трансакције која укључује пружање услуга не може поуздано проценити, приход се признаје само до висине признатих расхода који се могу надокнадити.

Финансијски приходи

Члан 18.

Финансијски приходи обухватају приходе од камата, курсних разлика и остали финансијски приходи, остварени из односа са матичним, зависним и осталим повезаним правним лицима.

Приход од камата

Приходи од камата се признају ако:

- је вероватан прилив економских користи повезаних са том трансакцијом у ентитет,
- се износ прихода може поуздано измерити.

Приходи од камата се, у складу са начелом узрочности, признају у билансу успеха периода на који се односе. Приход од камата потиче од камата на депонована средства код банака, као и на затезне камате које се обрачунавају купцима који касне у извршавању својих обавеза, у складу са уговорним одредбама.

Приход од закупнина

Приход од закупнина потиче од давања инвестиционих некретнина у оперативни закуп и обрачунава се на пропорционалној основи током периода трајања закупа.

Приход од дивиденди

Приход од дивиденди се признаје када се установи право да се дивиденда прими.

Расходи

Члан 19.

Расходи се признају у билансу успеха по начелу узрочности прихода и расхода односно на обрачунској основи и утврђују се за период када су настали.

Пословни расходи

Пословни расходи обухватају трошкове условљене стварањем прихода од продаје и укључују набавну вредност продате робе, трошкове материјала, горива и енергије, бруто зараде, трошкове амортизације и услуге пружене од стране трећих лица. Пословни расходи обухватају и опште трошкове као што су трошкови закупа, маркетинга, осигурања, платног промета, пореза и остали трошкови настали у текућем обрачунском периоду.

Финансијски расходи

Финансијски расходи обухватају расходе по основу камата и курсних разлика и остале финансијске расходе, који се евидентирају у билансу успеха периода на који се односе, а у складу са начелом узрочности.

Трошкови позајмљивања

Члан 20.

Расходи камата и други трошкови позајмљивања који се могу непосредно приписати стицању, изградњи или изради квалификованог средства морају се капитализовати, односно приписати набавној вредности - цени коштања средства. Квалификованим средством се сматра средство које се оспособљава за употребу и које захтева дужи временски период да би било спремно за намеравану употребу или продају.

Институт “Винча” треба да започне капитализацију трошкова позајмљивања, као део набавне вредности средства које се квалификује на датум почетка капитализације. Датум почетка капитализације је датум када Институт “Винча” први пут испуни сваки од наведених услова:

- а) направи издатке за средство;
- б) направи трошкове позајмљивања и
- ц) предузме активности неопходне да би се средство припремило за планирану употребу или продају.

Капитализација трошкова позајмљивања врши се до момента када су суштински завршене све активности неопходне да би се средство припремило за планирану употребу или продају.

Расходи камата и други трошкови који се не могу непосредно приписати стицању, изградњи или изради средства признају се на терет расхода периода у коме настају.

Накнадно установљене грешке

Члан 21.

Исправка накнадно установљених материјално значајних грешака, тј. у износу већем од 1% пословних прихода из претходне године врши се преко рачуна нераспоређене добити из ранијих година, односно нераспоређеног губитка ранијих година на начин дефинисан Међународним рачуноводственим стандардом-МРС 8 Рачуноводствене политике, промене рачуноводствених процена и грешке.

Накнадно установљене грешке које су испод прага значајности, исправљају се на терет расхода, односно у корист прихода текућег периода у коме су идентификоване.

III ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Правилник се примењује на финансијске извештаје који ће се састављати за пословну 2017. годину и за наредне године.

Члан 23.

Усвојене рачуноводствене политике овим правилником могу се мењати само ако дође до промене законске регулативе, промене професионалне регулативе, или ако би конкретна промена утицала на реалније и објективније приказивање догађаја или трансакција у финансијским извештајима Института "Винча".

Члан 24.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана усвајања, и објављивање на огласној табли и Web сајту Института "Винча".

Измене и допуне овог Правилника врше се по поступку предвиђеном за њихово доношење.

Члан 25.

Даном ступања на снагу овог Правилника престаје да важи Правилник о рачуноводственим политикама Института за нуклеарне науке "Винча", бр. 128/1-1-5b од 30.01.2015. године.

ДИРЕКТОР ИНСТИТУТА

др Милица Марчета Канински

Објављено на огласној табли и Web сајту Института за нуклеарне науке „Винча“ дана
26.02.2018. године

Потврђује:

M. Milanov

Правилник о рачуноводственим политикама Института за нуклеарне науке “Винча”